

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonæ, 1673

Dubium 8. Cui tribuendæ constitutiones editæ à Cardin. habito verborum
sanctissimo. Et quam vim habeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Et præcipue quando ipse est Legislator, & qui potuit clarius loqui; ut interim nõ taceam vix potuisse Vrbanum habere tã generalem intentionem, cum ut iam dixi, illa intentio fundetur in præsumptione subreptionis interventæ in impetratione talium oraculorum, quæ purgatur per subsecutas confirmationes. Et sic manet probata *mea minor* quoad secundam partem.

73 *Quantum autem ad ultimam de declarationibus Cardinalium.* Licet in se sint maximi ponderis, & omni honore dignæ. Et tamen non sunt sufficientes ad derogandum privilegijis. Tum quia illæ non servant formas debitas. Tum quia non habent vim legum, sed sunt tantum Magistrales, ut docent Zipæu. *in novo jure pont. lib. 5. de penit. & rem. Ioan. Valer. in differ. utriusque fori. v. absol. & v. nullitas Pont. lib. 5. de marr. cap. 13. §. 2. Serar. in prolegom. bibliæ. cap. 19. quæst. 11. Portel. v. cardinal. declar. Dian. resol. 29. de legib. Suar lib. 6. de legib. capit. 1. Melphel. tract. 9. cap. 13. &*

74 *plures alij.* Imò ex eo, quòd fuit deprehensum, nonnullas declarationes circumferri tanquam à Cardinalibus editas, quæ tamen simpliciter erant falsæ & supposititiæ: volens S. eorum Congreg. ejusmodi abusibus obviare, habito verbo cum Sanctitate Urbani VIII. & de speciali ejus mandato sancivit, ne in futurum vlla fides, seu in judicio, seu extra adhibeatur, ulli decreto, decisioni, declarationi, impressæ, vel imprimendæ, aut manuscriptæ, nisi in solita Forma cum solito sigillo & subscriptione Cardinalis Præfecti, ac Secretarij Congregationis probetur ab ea emanasse. Barbof. *in collect. bull. v. interp. pro sacros. rit. & pro interpr. concil. 2. & 3.* In Francia verò omnes penitus rejiciuntur decreto Senatus Parisiensis. Solum potest esse difficultas de illis, quæ

eduntur habito verbo cum Sanctissimo, de quibus pro maiori claritate placet loquens dubium proponere.

D V B. VIII.

Cui tribuenda constitutiones editæ à Cardinalibus, habito verbo cum Sanctissimo, quæ vim habeant?

SUMMARIUM.

- 1 Constitutiones Cardin. habere vim legum, manent aliqui.
- 2 Sed negant alij.
- 4 Omnes sunt ejusdem virtutis.
- 6 Allegantur Authores 19. negantes eas & seq.
- 8 Diverso sensu possunt intelligi fieri habito verbo.
- 9 Vide solum redduntur promptiores Cardin. ad illas vulgandas.
- 10 Vel ipse magis acceptabilis.
- 11 Sed ut habeant vim legum, opus est, ut præter hanc legem id eis tribuat.

Vim legum habere ait Diana. *tract. 2. res. 9* Quin etiam obligat sub mortali putat Marchin. *de sacros. Ord. tract. 1. p. 1. cap. 12.* Sed utrumque negant & non esse nisi directivas sententias infractandi Doctores, cum Verrius *qq. mor. tract. 2. quæst. 6.* Cassahing. *tract. p. 1. c. 1. prop. 3.* Et Petr. Aurel. *in v. censur. paris. ubi sic loquitur: Frivolam esse verè, quiddam privilegio Pont. Max. & auctoritate Magistrj sacri Palatii Rome excusant verum irreprehensibile, infallibile hoc est, quod creditur hominum, & Romane Urbis auctoritate ad rudores illaqueandos abstrahitur, quod tale delirium spargit in vulgus.*

Hoc ut parum uberius explicetur, recolendum primò. Id quod de optimo probabili dixi ex Ioan. Sanch. & Machad. eam talem esse: non solum quæ

aliquis Author adstruit & citationibus probat, sed etiam quam ex dictis ejus per necessitatem consequentiam inferimus. **Secundo.** Supponendum est de ejusmodi editis habito verbo cum Sanctissimo, & de mandato ipsius: esse omnes equalis Ordinis & ejusdem efficaciam, quantum ad vim obligandi, ut quale iudicium dicitur, tale de omnibus (quantum ad vim) ferre debeamus. **Tertio.** Quod si aliquis gradus, aliquave differentia, virtutis obligativa possit inter illas poni: certum est illa pre omnibus alijs decenda est obligare, quae prohibet absolutionem calumniae bullae canae Domini, vel quos Episcopi sibi reservant. **Item** quia non semel, sed usque quater fuit iterata, nempe sub Clem. VIII. semel sub Paulo V. Et iterum sub Urban. VIII. **Item** ob terminos singulares & irritativos, quibus in illa utuntur Cardinales. At his non obstantibus, plures Doctores quos ego ad 11. citor. nota 4. & ad 4. v. quod verò dicunt, ea constitutione non obstantes esse absolvere à dictis casibus. Ergo signum est, quod ipsi tenent eam non habere vim legis, neque obligare, nec consequenter valere omnes. Et similiter Macchado in pers. lib. 1. p. 3. tit. 1. docum. 1. & tit. 8. doc. 5. et Sanchez in sum. l. 4. c. 5. 4. Trull. l. 1. in bull. canon. §. 7. capit. 2. dub. 6. Lud. à cruce. Et plures alii dicunt: non obstante dicta constitutione, & annua promulgatione Bullae Cenae, fas esse absolvere ab ejus casibus virtute cruciatæ, quod non potest esse nisi similiter dicatur illam constitutionem non habere vim legis, & ita eos tenere: esseque consequenter probabile (juxta notata in initio) quod neque omnes aha. Nam ita necessarii debemus eorum doctrinam inferre; quod si dictum rarius Authoris generat opinionem probabilem, quam æquius ut hoc creda-

mus, non ubi unicum, sed ad 19. habemus. **Quomodo verò intelligantur ejusmodi constitutiones fieri habito verbo cum Sanctissimo & tamen non obligare. Respond.** hoc posse intelligi variis modis, nempe primo sic ut in eodem conclavi Papa simul cum Cardinalibus eadem potestate aliquid constituat: & hoc non potest esse, quia potestas Papæ in eo solo residet, utpote illi soli data, licet Cardinales illi assistant tanquam Consiliiarii. Vnde quod resolutum fuerit, non attribuetur Papæ simul & Cardinalibus, sed soli Papæ, & illius solius nomine promulgabitur. **Secundo.** Potest intelligi Cardinales eadem ejusmodi constitutiones: sic ut antequam plenè eas terminent, aut publicent, præsententur Papæ, qui disposita & ordinata laudet, approbet, & publicari jubeat: & ipsi Cardinales responso Pontificio confirmati effectivè in publicum edant. Et tunc non sunt nisi Cardinalium, sicut de facto eorum nomine solo publicantur, neque ob id habent naturam absolutam legum, quamvis approbatio Papæ cuius autoritate & mandato publicantur, reddat eas magis acceptabiles maiori honore dignas, & ob id magis spontaneè inclinemur ad eas recipiendas, & magis securè operemur, dum secundum eas nostra regulamus. Vt si quis v. g. suum Consiliarium, vel cum sit simplex, juris peritum consulat, redditur quidem audacior ejus consilio, & securius exequitur quod mente conceperat, sed ipsi soli imputatur, quod facit, licet factum propter consilium periti quod intervenit, magis aestimetur. Sic quando Papa approbavit exercitia Sancti Ignatii, aut revelationes Sanctæ Brigite, ac iussit edi in publicum: non inde inferre statim debemus, eas habere vim legum, aut editas ut fidem infallibilem.

REGIA
CLARISSIMA
ET
VENERABILISSIMA
REGULAS
SULLARUM
STOLICARUM
C III

lem eis adhibeamus : sed solum ut maiori affectu illas recipiamus & certi fiamus, non nihil ibi esse, quod non sit bonum, & utile. Tertio modo potest intelligi has constitutiones fieri : nempe sic, ut à solis Cardinalibus, sed postea Papa jubeat obtemperari, & tunc quamvis neque sic vim legum habeant, ratione tamen mandati Pontificii erunt servanda, obligante ipso mandato, verum necesse erit, ut de illo constet, & ad hoc ut seu per illud, seu per tales constitutiones tollantur privilegia Regularium, oportebit servare formas requisitas, de quibus in dub. præcedenti, quod quia non fuit factum, ideo & quamvis quoad alia obligent, quantum tamen ad derogandum privilegiis sunt insufficientis efficacia.

DUB IX.

An credible, quod Sanctissimus, vel Patres Purpurati circumventi aliquando tollant Regularibus sua Jura, vel privilegia?

SUMMARIUM.

- 1 In obtinendis rescriptis Pontif. saepe committitur subreptio.
- 2 Et vel maxime in revocationibus privilegiorum.
- 3 De quosubiiciuntur exempla.
- 3 Omnia obtenta per subreptionem non vult Papa fortiri effectum & 4.
- 4 Prima intentio Papæ est servare cuiq. sua jura.
- 6 Etiam aliquando Cardinales circumveniuntur in suis Congregationibus & similiter revocant aliqua circumventi.

Dixi in dubio sexto, leges fundatas in falsa præsumptione non obligare, quando de veritate constat in oppositum, atque inde inferbam, probabiliter etiã non obligare privilegiorum revocationes emanatas ex falsa præsumptione.

Nunc quaeritur, an de facto ita aliquando contingat, ut vel Papa, vel Cardinales oculati, tanta prudentia dotati, ac experientia instructi, ex circumventione tamen, & falsa præsumptione tollantur privilegia.

Et quidem de aliis negotiis, & quoad rescriptis obtinendis à Papa committitur fraus, apparet satis ex his, quæ tradidit DD. de sub. & obreptione. Et ex clari quam ipse Papa solet apponere suis rescriptis : si preces veritate nituntur. Sed solis Regularium juribus & privilegiis hic movetur dubium.

Ad quod ego Respondeo, quod cum regulares habeant non paucos armati etiam & forte adhuc frequentius mitti sub. & obreptionem in impetrantibus, quæ illis adversantur, quam in alio negotio, quod cum sit quasi etiam inductione, & per exemplum bandum erit. Et ex multis hæc subiicio.

Primum, ex B. Eugen. IV. quæ incipit: *Ex injuncto*. Et aliã, quæ incipit: *Regulam*, de quibus frequenter in superius. Et in quibus dictus Eugen. volens vitare ejusmodi fraudibus, sic eas expresse indicat: *cum plerumque contingat importunitate petentium, & negotiorum multitudine suppressione veritatis, Sum. Pontificis jura, vel privilegia non vult fortiri effectum, quos aut circumventos ea concedere, quibus nullatenus annuerent &c.* En ergo circumventionem manifestam, quod in revocatione privilegiorum Regularium potest circumveniantur, & hoc non aliquando sed plerumque. Et hoc: *importunitate petentium, hoc est amulorum Regularium, & circumventos ea concedere, quibus nullatenus annuerent &c.*

Aliud exemplum suppeditabit nobis II. in B. quæ incipit: *Religionem* expedita anno 1508. die 30. Jan. inter